

Dosarul nr.3ra-1123/20

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, E.Palanciuc, V.Negru)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea de control normativ depusă de Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea în tot a actului administrativ normativ,

împotriva hotărârii din 19 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea de control normativ depusă de Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La data de 2 martie 2020 Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron au depus în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ (acțiunea de control normativ) împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea în tot a actului administrativ normativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantele au invocat că la data de 13 decembrie 2019 a avut loc Sesiunea a III a Congresului Uniunii Avocaților, în cadrul căruia a fost adoptată și votată hotărârea în ce privește majorarea și stabilirea cuantumului taxei în sumă de 100 000 lei pentru examinarea dosarelor de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat depuse de persoanele specificate la art. 10 alin. (2) a Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură.

În opinia reclamantelor, hotărârea Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 este ilegală și urmează a fi anulată, deoarece este discriminatorie, îngreădește dreptul la muncă și la libera alegere a muncii, nu a fost adoptată cu respectarea procedurii, întrucât principiul de publicitate a actelor normative nu a fost respectat și contravine prevederilor constituționale.

Astfel, în conformitate cu art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Respectiv, este indubitabil faptul că dreptul la muncă presupune, în primul rând, libera alegere a muncii, adică libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă. Iar Legea Supremă a statului oferă fiecărei persoane posibilitatea de a-și exercita dreptul la muncă în funcție de capacități, dorință și aspecte de ordin economic.

Totodată, conform art. 10 alin. (2) al Legii cu privire la avocatură, sînt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare persoanele care dețin titlul de doctor, precum și cele care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător sau procuror dacă, în termen de 6 luni după demisia din funcțiile respective, au solicitat eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția de judecător și procuror, au continuat să activeze în domeniul dreptului.

În acest context, reclamantele au subliniat că stabilirea unui quantum de 100 000 lei pentru subiecții vizați în art.10 alin.(2) din Legea sus - numită, este una exagerată, abuzivă și care limitează dreptul la muncă. Or, deținătorii titlului de doctor în drept, cei care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător sau procuror, în mod incontestabil dețin ample cunoștințe juridice teoretice, cât și practice care cu succes pot fi aplicate și în procesul exercitării profesiei de avocat, dar neavând mijloace bănești suficiente (achitarea sumei de 100 000 lei) sunt îngrădiți în dreptul la muncă și anume în posibilitatea obținerii licenței de avocat și respectiv, exercitarea unei asemenea activități profesionale.

Mai mult, majorarea taxei la suma de 100 000 lei pentru „examinarea dosarului” persoanelor care se regăsesc la art. 10 alin.(2) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură nu este justificată și excede cheltuielile aferente examinării dosarului înaintat de persoanele respective.

Astfel, art.21 alin.(3) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, prevede care sunt actele necesare pentru admiterea în profesia de avocat și anume pentru eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat, persoanele specificate la art. 10 alin. (2) prezintă Comisiei de licențiere a profesiei de avocat actele menționate la alin. (1) lit. b) - f) din prezentul articol, precum și: a) declarația sub jurământ, la care se anexează chestionarul de evaluare a bunei reputații, b) scrisoarea de motivație; c) copia diplomei de doctor în drept, după caz, iar literele b) - f) din alin.(1) al art. 21 prevăd următoarele acte ce urmează a fi depuse pe lângă cele specificate la alin.(3) art.21: „b) copia buletinului de identitate; c) copia diplomei de licențiat în drept sau a echivalentului acesteia; d) copia carnetului de muncă, după caz; e) cazierul judiciar; j) certificatul medical.

Respectiv, perceperea unei taxe de 100 000 lei pentru examinarea unui dosar format din actele indicate în Legea cu privire la avocatură excede în mod

evident cheltuielile necesare examinării unui asemenea dosar și nu sunt proporționale cu volumul de muncă ce presupune o asemenea examinare. Or, art.29 din Codul administrativ prevede că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Conform reclamantelor majorarea de 7 ori a taxei efectuată prin Hotărârea Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019, de la suma de 15 000 lei (taxa anterioară) la suma de 100 000 lei pentru examinarea unui dosar cu actele menționate în art.21 al Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, fără să se prevadă cel puțin un regim tranzitoriu este nejustificată și vădit nerezonabilă. Or, o astfel de taxă este una ilegală, abuzivă și discriminatorie în raport cu persoanele care acced în această profesie în baza examenului de admitere în profesia de avocat, care achită o taxă de 40 de ori mai mică, și cu certitudine, limitează dreptul persoanelor vizate în art. 10 alin. (2) al Legii cu privire la avocatură de a exercita activitatea de avocat și generează o selecție a admiterii în profesia de avocat în temeiul normei legale indicate în baza criteriului de dispunere de mijloace bănești suficiente.

Aceasta deoarece art. 2 din Legea nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, indică expres despre interzicerea oricărei deosebiri, excludere, restricție ori preferință în drepturi, și a libertății persoanei sau a unui grup de persoane bazat pe criteriile reale, stipulate de lege sau pe criterii presupuse, fapt ce contravine principiilor democratice și statului de drept.

De asemenea, art. 12 a Legii nr. 270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, prevede modalitatea de salarizare a cercetătorilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior, formula de calcul a acestuia determină pentru o unitate de funcție un salariu lunar, sub salariu mediu lunar pe economie aprobat, fapt ce confirmă veniturile modeste a persoanelor ce activează în domeniul cercetării, și dețin titlul de doctor în drept.

În aceste condiții taxa de examinare a dosarului în sumă de 100 000 lei este una ce descurajează membrii mediului academic în accederea în profesia de avocat, mai mult ca atât, face imposibil acest lucru din cauza veniturilor modeste. În aceste condiții, prevederile art. 10 alin. (2) al Legii cu privire la avocatura ar deveni inaplicabile, pur declarative, și atunci când prin intermediul unei hotărâri abuzive a unei autorități publice poate fi îngădit dreptul cetățeanului la prevederile unei Legi adoptate de Legiuitor, această Hotărâre trebuie să fie declarată nulă.

Totodată, spațiul public a fost informat despre Hotărârea Congresului din 13 decembrie 2019 privind stabilirea cuantumului de 100 000 lei, la data de 11 ianuarie 2020, printr-un comunicat afișat pe pagina web a Uniunii Avocaților

din Moldova, fiind indicat că cu votul majorității absolute a membrilor prezenți, la Congres s-a hotărât faptul ca, acei candidații care întrunesc cerințele de compatibilitate ale prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea 1260-XV cu privire la avocatură, vor achita suma 100 000 lei pentru obținerea licenței de avocat.

Au specificat că despre o Hotărâre de o asemenea anvergură spațiul public urma a fi informat de îndată, sau cel târziu la câteva zile din momentul luării deciziei, și nicidecum la aproape o lună de la adoptare, prin aceste omisiuni fiind încălcate flagrant principiile de transparență și publicitate a actelor cu caracter normativ, acestea fiind inadmisibile pentru orice profesii care asigură respectarea legii.

Astfel, la adoptarea hotărârii enunțate nu au fost respectate inclusiv prevederile art. 41 alin. (18) al Statutului profesiei de avocat conform cărora hotărârile Congresului se publică în mijloacele de presă ale breslei: revista Avocatul poporului și pagina oficială de internet a Uniunii Avocaților.

Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron au menționat că la data de 11 ianuarie 2020 când pe pagina oficială de internet a Uniunii Avocaților a fost plasat Comunicatul prin care a fost adus la cunoștință majorarea taxei pentru examinarea dosarului de eliberare a licenței în baza art. 10 alin.(2) din Legea nr. 1260 - XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, Hotărârea Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 încă nu era publicată în cadrul secțiunii Actele UA, aceasta nefiind de altfel publicată pe pagina oficială de internet a Uniunii Avocaților nici la momentul depunerii prezentei cereri în judecată.

În continuare, reclamantele au mai indicat că Legea nr.239 din 13.11.2008 privind transparența în procesul decizional, prevede că părțile interesate în temeiul art. 6 au dreptul să participe la orice etapă a procesului decizional și să prezinte autorităților publice recomandări referitoare la proiectele de decizii supuse discuțiilor, pe când autoritățile publice au obligația în temeiul art. 7 de a asigura consultarea opiniei tuturor părților interesate de examinarea proiectelor de decizii, iar în conformitate cu art. 15 al Legii numite autoritățile publice vor asigura accesul la deciziile adoptate prin publicarea acestora în modul stabilit de lege, prin plasarea acestora pe pagina web oficială, prin afișare la sediul lor într-un spațiu accesibil publicului și/sau prin difuzare în mass-media centrală sau locală, după caz, precum și prin alte modalități stabilite de lege.

Necătând la faptul că, Hotărârea Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 nu este publică, aspectul privind cuantumul taxei de 100 000 lei pentru examinarea dosarului în temeiul art.10 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19.07.2002 este aplicat, drept dovadă servind Hotărârile Comisiei de Licențiere a Profesiei de Avocat adoptate la data de 23 ianuarie 2020 și 21 februarie 2020 publicate pe site-ul Uniunii Avocaților www.uam.md.

Astfel, nu a fost respectată procedura de adoptarea a Hotărârii Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019 și respectiv, acest fapt denotă ilegalitatea acesteia în ceea ce privește stabilirea cuantumului de 100 000 lei

pentru subiecții vizați la art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260- XV din 19.07.2002.

Reclamantele au mai accentuat că atât proiectul bugetului Uniunii Avocaților cât și Nota Informativă la proiectul bugetului Uniunii Avocaților pentru anul 2020, a operat cu calcule ce conțin suma de 15 000 lei drept venit, parte componentă a bugetului Uniunii Avocaților pentru anul 2020 rezultat din examinarea dosarelor depuse în temeiul art. 10 din Legea 1260-XV/2002 cu privire la avocatură, și nicidecum cu un quantum de 100 000 lei.

Astfel, în proiectul bugetului Uniunii Avocaților propus spre vot în cadrul Congresului Uniunii Avocaților din 13 decembrie 2019 și care a fost publicat pe site-ul oficial al Uniunii Avocaților (www.uam.md) spre consultare și informare publică, pentru obținerea licenței de avocat în baza art. 10 al Legii 1260 - XV/2002 cu privire la avocatură era de fapt indicată suma de 15 000 lei și nu cea de 100 000 de lei care a fost supusă votului în cadrul Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019.

Respectiv, supunerea votului a cuantumului de 100 000 de lei, fără a fi indicată o astfel de propunere în ordinea de zi a Congresului din 13 decembrie 2019 sau în proiectul bugetului Uniunii Avocaților este o încălcare a principiului transparenței în procesul decizional, or, societatea, opinia publică nu a fost consultată privitor la acest aspect.

Mai mult, în cadrul Ordinii de zi a Sesiunii a III-a a Congresului Avocaților din 13 decembrie 2019, care a fost publicată pe pagina oficială de internet al Uniunii Avocaților și care conține subiectele ce urmează a fi supuse votării în cadrul Congresului propriu-zis, nu a fost nici o propunere care să vizeze majorarea sau modificarea cuantumului taxei percepute pentru examinarea dosarelor de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat depuse de persoanele specificate la art. 10 alin. (2) a Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură. De asemenea, o astfel de propunere a lipsit și din ordinea de zi a Sesiunii I și II a Congresului Avocaților din 4 octombrie 2019 și respectiv din 22 noiembrie 2019.

Astfel, odată ce Ordinea de zi a Sesiunii Congresului Avocaților din 4 octombrie 2019, 22 noiembrie 2019 cât și din 13 decembrie 2019 nu a fost modificată prin introducerea unor propuneri de modificare a cuantumului taxei de la 15 000 lei la 100 000 lei, a fost dedus că o astfel de propunere nici nu a parvenit în termenul indicat de Uniunea Avocaților în comunicat (până la 1 august 2019). Deci, cum o astfel de propunere care nu a fost introdusă pe Ordinea de zi a putut să fie supusă votului.

Acest fapt, suplimentar a demonstrat la ilegalitatea și necesitatea anulării Hotărârii Congresului Uniunii Avocaților din 13 decembrie 2019 în partea ce ține de stabilirea cuantumului taxei pentru examinarea dosarelor de admitere în profesia de avocat persoanelor specificate la art.10 alin.(2) a Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură.

Din aceste considerente și având în vedere că hotărârea în cauză contravine direct prevederilor art.43 alin.(1) din Constituția RM, art. 20, art.29,

art.162-169, art.206, art.208, art.209, art.211, art. 212 din Codul Administrativ, art. 36 alin.(5) și art.10 alin.(2) a Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, art.2 din Legea nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, a fost depusă prezenta acțiune de control normativ, Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron solicitând anularea hotărârii Congresului Avocaților din Republica Moldova din 13 decembrie 2019 în ce privește stabilirea cuantumului taxei la suma de 100 000 lei pentru examinarea dosarelor de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat depuse de persoanele specificate la art. 10 alin. (2) a Legii nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, din motivul ilegalității acesteia.

Prin încheierea din 27 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în temeiul art. 191 alin. (2) în coroborare cu art. 199 alin. (2) Cod administrativ, cauza de contencios administrativ enunțată a fost transmisă conform competenței jurisdicționale pentru examinare în fond Curții de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea de control normativ depusă de Diana Castraveț, Ira Sîli și Oxana Miron a fost admisă integral, fiind anulată Hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.UA/CA/20/12 din 13 decembrie 2019 privind stabilirea cuantumului taxei pentru examinarea dosarelor de admitere în profesia de avocat, a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) din Legea nr.1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, ca fiind ilegală.

Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că hotărârea nr.UA/CA/20/12 din 13 decembrie 2019, privind stabilirea cuantumului taxei pentru examinarea dosarelor de admitere în profesia de avocat, a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) din Legea nr.1260-XV/2002 cu privire la avocatură, a fost adoptată de Congresul avocaților cu încălcarea prevederilor art. 36 alin. (2) din Legea nr.1260-XV/2002 cu privire la avocatură, cât și a prevederilor legale prevăzută de Legea nr. 239 din 13.11.2008, privind transparența în procesul decizional.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea hotărârii enunțate, la data de 21 octombrie 2020, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a contestat-o cu recurs nemotivat, care ulterior la data de 18 noiembrie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii recurate ce constituie obiectul prezentului recurs cu emiterea unei decizii noi, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată anexată la dosar, suplimentar invocându-se că hotărârea contestată ce constituie obiectul prezentului recurs a fost determinată de interpretarea eronată a dispozițiilor normelor materiale ce guvernează prezentul raport litigios și anume fiind aplicate greșit prevederile art. 37 lit. f) din Legea cu privire la avocatură.

În opinia recurentului, susținerile primei instanțe expuse în cuprinsul hotărârii contestate precum că Congresul avocaților și-ar fi depășit competența

conferită prin lege în sensul dat sunt neîntemeiate, deoarece contravin art. 35 alin. (3) lit. e) din Legea cu privire la avocatură.

La acest capitol, a fost menționat că prima instanță la examinarea litigiului dedus judecății nu a luat în considerare multitudinea cauzelor prin care instanțele de judecată s-au expus prin acte judecătorești irevocabile asupra atribuțiilor Congresului în ceea ce privește stabilirea taxelor contestate de către reclamamenți.

Ca urmare prima instanță s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de admitere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 22 decembrie 2020, Diana Castraveț și Ira Sîli au solicitat respingerea recursului depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu menținerea actului judecătoresc recurat.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că atât recursul nemotivat depus la data de 21 octombrie 2020 (f.d.137), cât și motivarea acestuia depusă la data de 18 noiembrie 2020 (f.d.142) sunt în termen, or, hotărârea instanței de fond a fost adoptată la data de 19 octombrie 2020 (f.d.110) și recepționată de recurent la data de 9 noiembrie 2020 (f.d.138).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului

administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh